

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2517/2020
16.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миомир Иванковић и Душан Димитријевић, адвокати из ..., против туженог "TIGAR TYRES" ДОО Пирот, кога заступа Мирко Василић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1179/2019 од 08.07.2020. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1179/2019 од 08.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 184/2017 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог од 17.03.2017/93, а тужени обавезе да тужиоца врати на рад (став други). Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 160.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1179/2019 од 08.07.2020. године, ставом првим изреке првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и другом изреке, и у том делу жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове од 213.750,00 динара. Ставом трећим изреке захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију и захтевао трошкове за предузимање ове правне радње.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивање на битну повреду из тачке 12. наведеног члана, не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог у радном односу на неодређено време од 01.06.2004. године, а закључењем анекса уговора о раду бр. ... дана 20.11.2008. године, распоређен је на радно место ... у радној јединици ... . Спровodeћи уобичајену повремену проверу евентуалне алкохолисаности запослених тужени је 22.01.2017. године, приликом доласка запослених на рад у трећој смени, алкотестирао и тужиоца, при чему је у његовом даху алкометар показао 0,14 промила алкохола, због чега му није дозвољен приступ радном месту, а овлашћени контролори су сачинили записник који је поред њих потписао и тужилац, без примедбе. У изјави датој код туженог 25.01.2017. године тужилац је негирао да је пре доласка на рад конзумирао алкохол, а навео је да је због болести тих дана користио сируп, не знајући да садржи одређену количину алкохола. Тужилац је упозорен о постојању разлога за отказ 27.01.2017. године, због учињене повреде радне обавезе прописане законом, општим актима туженог и уговором о раду, на које се изјаснио 02.02.2017. године, понављајући наводе из претходно дате изјаве. Побижаним решењем од 17.03.2017. године тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, члана 127а. став 1. тачка 9. Анекса бр. 4 Колективног уговора туженог од 14.12.2015. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно је побијаним нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца за поништај побијаног решења и враћање на рад одбијен, а Врховни касациони суд у свему као правилне и потпуне прихвата разлоге дате у нижестепеним одлукама.

Наиме, тужилац је иако свестан да код туженог нема толеранције када је у питању алкохолисаност, јер је анексом бр. 1. Колективног уговора од 20.03.2015. године, код запослених и свих осталих који по било ком основу улазе у круг предузећа забрањено присуство алкохола у организму пошто је прописана нулта толеранција на алкохол (све што је изнад 0,0 промила подлеже санкционисању) а због делатности послодавца и опасности од повређивања на алатима којима се делатност обавља. И поред тога тужиоцу је алкотестирањем утврђено присуство од 0,14 промила алкохола, због чега му није дозвољен приступ радном месту. Код такве чињеничне ситуације постојао је основ за упућивање упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду и доношење решења о отказу, јер је тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, а која према актима туженог представља тежу повреду због које послодавац може да запосленом откаже уговор о раду .

Наиме, тужилац је упозорен на постојање разлога за отказ због учињене повреде радне обавезе утврђене чланом 127а. став 1. тачка 9. Анекса бр. 4 од 14.12.2015. године

Колективног уговора туженог, а након датог одговора на упозорење уговор о раду му је отказан на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, због учињене повреде радне обавезе наведене у упозорењу, доласка на рад у припитом или пијаном стању, у односу на коју повреду је суд и ценио законитост отказног решења.

Имајући у виду да је чланом 126. Колективног уговора туженог јасно дефинисано да долазак на рад под дејством алкохола, представља отказни разлог, а што је у конкретном случају алкотестирањем тужиоца несумњиво утврђено, без утицаја је на другачије пресуђење покушај да се представи да се тужилац није налазио у "припитом" стању, те да уређај којим је вршено алкотестирање није био технички исправан јер је након обављеног алкотестирања тужилац без примедбе потписао записник не захтевајући да се утврђена количина алкохола провери вађењем крви у надлежној здравственој установи.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

На основу члана 414. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић